

Både skör och stark efter återfall

När sommaren kom tyckte jag i början av min drogfrihet alltid att det var lite extra jobbigt.

Många minnen som poppade fram och spelade mig spratt. Men efter några år försvann det där helt.

Så den här sommaren började som alla tidigare. Jag älskar värmen och att träffa vänner jag ej sett på länge. Men plötsligt ställdes jag inför en situation jag inte varit med om tidigare. Visst har jag träffat män men inte på det här sättet. Och den här mannen var inte drogfri utan så aktiv man kan bli. Ingen ringklocka ringde inom mig, inga röda flaggor kom upp heller, så säker var jag på min drogfrihet.

Men jag föll. Och efter så enormt lång tid som drogfri blev det två veckor i en het romans där vi enbart mådde bra – tror man – och låg i halmen. Under den här tiden tog mina tabletter för mitt psyke slut och då blev det ju en mardröm.

Min födelsedag kom och jag visste inte vad jag skulle göra för jag mådde så dåligt psykiskt och ångesten över att jag tagit ett återfall fanns där så starkt. Det här kunde ju bara inte hända mig. Jag som kommit så långt.

Som tur är har jag vänner som på riktigt tycker om mig och som hjälpte mig att få ut min medicin och såg till att jag och den kille jag träffat helt enkelt bröt upp.

Nu så här efteråt, av det jag kommer ihåg, är att jag i början mådde bra i ruset av känslor men när drogerna kom in blev allt fel. Och jag visste att jag skulle få någon konsekvens av mitt handlande från mitt team där jag går för att få mitt metadon. Och idag fick jag veta vad "domen" blir och den är så liten men jag behöver den. Det känns som en lite kortare öppenvård, med fler besök under en period, vilket inte är nåt jobbigt för

mig för jag är mig själv igen sen en tid tillbaka. Men är ändå lite skör så det känns tryggt.

Jag vet att jag inte kan ta nåt. Jo, visst kan jag, men vill inte!

Och skyddet som jag upplever, hur jag nu måste gå på teamet eftersom jag ej lämnat urinprov på två gånger är faktiskt inte något straff, utan för att min kontaktperson och min läkare bryr sig! Dom vill inte att jag ska falla och gå igenom det jag gjorde under min första tid på det här teamet när jag kom hit 2017.

Så efter det som hände under dom två sommarveckorna känner jag mig lite skör men ändå så stark. Stark för att jag kan stå för mitt snedsteg och inse att jag aldrig nånsin kan ta ner min gard. Inte lita på mig själv. För det var ju det jag gjorde. Litade och trodde att jag var så stark och kunde stå emot allt!

Men nej, där hade jag så fel.

Men idag mår jag bra och jag har lärt mig ännu mera.